RADY PRAKTYCZNE

(Opisy modeli na str. 26-ej).

Prostota ubranka dziecięcego jako jego piękno

Mówiliśmy już o porządkach pokoju dziecięcego — potem o utrzymaniu w porządku przedmiotów toalety dziecięcej — dziś przyszła kolej na piękno prostoty w odzieży dziecięcej a mianowicie na porządną pościel i bieliznę.

Ubieranie powinno być lekkie i nieskomplikowane — ciepłe, a jednak niegorące. Pościel musi być wygodna lecz nie rozparzająca swą miękkością. A więc począwszy od niemowlęctwa — becik z pierza — zastępujemy becikiem z włosia czyli materacykiem. Łóżeczko również powinno mieć materacyk z włosia lub trawy morskiej a gdy kogo nie stać na to — to wystarczy sienniczek z siana lub słomy a nawet z wiórków drzewnych jak to robią w wojsku. Na to kładziemy kołderkę z bai, lub grubego sukna, złożonego podwójnie, lub poczwórnie — przykrywamy prześcieradłem, kładziemy poduszeczkę z mieszanego pierza z puchem na połowę i mamy pościel. Brak nam kołderki, która powinna być nie ciężka a lekka i ciepło-uszyta z materjału lub szydełkowana z wełny. Dla jej ciepłości bierzemy do wnętrza tylko watę a nigdy puch, jak to dzisiaj robią modnisie, wzorując się na kołdrach zagranicznycn a zapominając, iż między zagranicą a nami zachodzi różnica. Tam bowiem najczęściej pieców niema my zaś je mamy, a chociażby ogrzewane najoszczędniej, wystarczą swem ciepłem do snu zdrowego, w czasie którego potrzeba nam najwięcej powietrza świeżego. Robimy więc wnętrze z waty lub watoliny a na pokrycie zewnętrzne bierzemy tylko materjały łatwe do prania — jak satyna lub „bek“ kołdrowy. Jedwabie bowiem i wszelkie atłasy są tak mało warte, iż dla swej niepraktyczności muszą być zaniechane, pomijając stronę pedagogiczną bezcelowego przyzwyczajania dzieci do zbytku w wieku, gdy tego ani potrzebują, ani nawet rozumieją. Bardzo praktyczne

są kołderki szydełkowane z włóczki lub wełny — które trwają lata całe i dają się przewrócić na drugą stronę a łatwo je prać, tak jak pierzemy wszystkie rzeczy włóczkowe. Model taki damy w przyszłości wraz z opisem ściegów.

Pościelowa bielizna dziatwy powinna być tylko z tkanin bawełnianych ze względu na ich przewiewność, łatwość wchłaniania w siebie wilgoci i szybkiego wysychania. Prześcieradło pościelowe gładko zaobrębione — kopertka kołdrowa lub prześcieradełko z szerokim rąbkiem z mereżką maszynową, lub ręczną, gdy nie żal nam oczu. Obrąb zastąpić mogą ząbki dziergane, lub ząbki z trymingi albo nicianki. U góry przy twarzyczce mereżkę — wytwarzamy parę razy — lub robimy zakładeczki a na środku mały ornamencik w połączeniu z monogramem.

Tak samo wykończamy poszeweczkę na poduszkę, którą możemy okolić małą falbaneczką.

Osobista bielizna dzieci — również powinna być ładna wdziękiem prostoty. Staniczki na czas cieplejszy są bardzo wygodne z grubego białego tiulu lamowane tasiemeczką lub nansukiem. Na chłody świetne są trykotowe przerobione z nieużytecznych białych trykotów. Brzegi ich rębimy wąziutko i obrabiamy gładko kolorową bawełną, lub pikotkami. Z przodu, dla ozdoby, robimy mały ornamencik w postaci bukiecika lub gwiazdek jednokolorową bawełną taką jak brzeżki. W koszulkach dziecinnych i majteczkach niepraktyczne i rwące się walansjenki i hafty maszynowe zastępujemy ręcznemi ząbkami, tryminga, nicianką, mereżką lub pikotką białą. Przód koszulki zdobić może parę zaszeweczek i literki, ujęte w ornamencik lub pojedyncze. — Nocna koszulka — skoro jest biała — najładniej wygląda przybrana kolorową tkaną tasiemką przy szyjce z przodu i mankietkach. Gdy jest z kolorowego materjału ładnie wygląda wykończona na kolorową pikotką szydełkową. Ciepłe haleczki, gdy są w użyciu, zyskują przez wykończenie dzierganemi ząbkami a w zasłonkach obiadowych i śliniaczkach mamy pole do popisu w zdobieniu ich szlaczkami kolorowego łatwego haftu — lub szlaczkami wyszyć krzyżaczkami, czego wzory podajemy w naszych numerach — polecając Mamusiom piękno prostoty w ubraniu wieku dziecięcego.

I. Komorowska.

U B R A N K A

1) Sukienka z bronzowego tweedu — kołnierzyk i mankiety z surowego jedwabiu — obdziergane szeroko jedwabiem.

2, 3) Dla siostrzyczki i braciszka ubranka z ciemno zielonego welwetu kołnierzyki fantazyjne z surowego jedwabiu — lekko przyfastrygowane dla łatwiejszego odjęcia do prania — wiązania przy szyi z zielonej wstążki.

4) Sukienka z popielatego tweedu — mankiety i kołnierzyk z bordo i gładkiej popielatej flory — pasek skórzany również bordo.

5) Skromna a b. elegancka sukienka dla panienki 15 — 16 letniej z bolerkiem. Sukienka zrobiona z gładkiej wełny — spódniczka kloszowa od góry w zęby. Z przodu wstawienie z gipiury.

6) Suknia dla panienki na lat

D Z I E C I Ę C E

15 — 16 jasno kawowego koloru — ozdobą sukienki są fantazyjne nacięcia na staniczku i spódniczce. Kamizeleczka i mankiety z kremowego jedwabiu — krawat ze szkockiej wstążki — guziczki do koloru sukienki.

7) Sukienka z tweedu dla dziewczynki od lat sześciu, przybrana odpowiedniemi gładkiemi pliskami.

8 i 11) Sukienki dla dziewczynki od lat 3-ch z kolorowej flory. Kołnierzyk, mankiety, pliska na dole i krawat lub pliska od kołnierza z kremowej flory — wyszyta (jak na wzorze) włóczką koloru sukienki.

9 i 10) Sukienki dla panienek od lat 14 — z gładkiej wełny — sam krój robi te sukienki strojnemi.

Zabawki z pudełek od zapałek

Dalszy ciąg.

Klocki, cegiełki, które starsze dzieci dla młodszego rodzeństwa wykonać mogą robi się w następujący sposób.

Bierzemy większą ilość pustych pudełek od zapałek, (najmniej 20) napełniamy szufladki wilgotnym piaskiem i szczelnie zamykamy, następnie oklejamy je papierem gazetowym. Gdy już dobrze wyschną, wycinamy z papieru glansowanego, czerwonego, taki kształt jak do domina, smarujemy klajstrem z mąki żytniej pytlowej szersze ścianki pudełka i z obu stron, czysto i równo przyklejamy; następnie wycinamy pasek 2 cm. szeroki a 18 cm. długi. Paskiem tym posmarowane klejem boczki pudełka oklejamy. W ten sposób zrobimy cały komplet klocków, z których połowa może być czerwona, a druga szara lub inna.

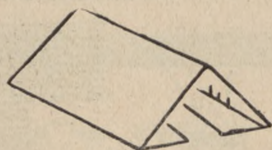
Komódkę, zrobimy z 8-miu pudełek. Każde pudełko z jednego boku oklejamy wązkim paskiem papieru bronzowego, tak żeby pasek trochę zachodził na płaskie ścianki takowego. Gdy to już zrobione i dokładnie wysuszone, sklejamy szczelnie i równo wszystkie pudełka razem, jak wskazuje rys. 1. Teraz musimy starannie wykończyć szufladki. W tym celu przód każdej szufladki, oklejamy papierem bronzowym, brzegi papieru zaginamy i przyklejamy wewnątrz pudełka, tak jak przy robocie biurka. W środku naklejonej ścianki robimy grubą igłą dziurkę i kawałeczek wstążeczki lub tasiemki długość 3 cm. złożymy na połowę i wsuniemy do środka. Wystające końce wstążeczki wewnątrz szufladki trzeba przykleić syndetikonem i zakończyć kawałeczkiem papieru. Drugą stronę szufladki okleimy tylko zewnątrz do brzegów szufladki, inaczej źle byłoby takową wysuwać. Na zakończenie tej zabawki wytniemy z tektury odpowiedni prostokąt na blacik, a oklejony bronzowym papierem i posmarowany klejem umieścimy na wierzchu komódki.

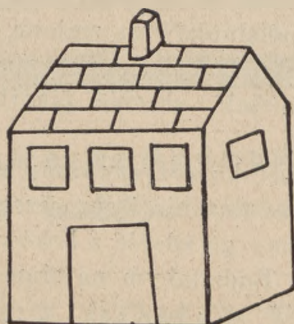
Na domek musimy wziąć 3 pudełka. Trzeba je skleić szerszemi ściankami razem rys. 2 a, b, c, później okleić takowe mocno i gładko papierem gazetowym. Z cienkiej tekturki wykroimy boki domku rys. 2 d., które następnie przykleimy do pudełek. Na ściany domu weźmiemy biały lub jasny papier. Wykroić tak trzeba, żeby papier był troszkę dłuższy niż domek, gdyż musimy takowy u dołu oraz w górze oprócz szczytów, przykleić do pudełek. Oklejamy więc starannie domek, łącząc papier przy bocznej krawędzi. Pozostaje nam jeszcze do zrobienia dach, który musi być twardy, więc żeby takowy otrzymać wykroimy z papieru sztywnego kształt podany na rys. 3. Daszek musi być tak wymie-

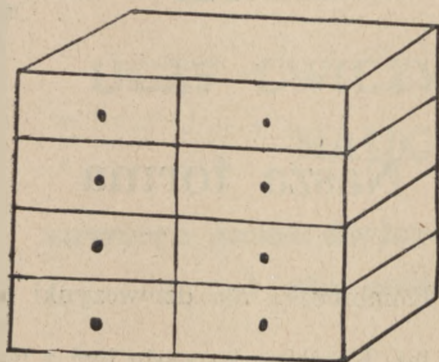
rzony, żeby był o parę milimetrów dłuższy od domu. Następnie oklejamy daszek papierem bronzowym, smarujemy go ze wszystkich stron syndetikonem i przyklejamy do pudełek oraz do zagiętego papieru przy szczytach. Można okleić daszek wąziutkiemi paskami ciemnego papieru, co imitować będzie dachówkę rys. 6. Prostokąty na bramę i okna zrobimy z ciemnego papieru. Komin najlepiej zrobić z małego korka, wyciętego jak na rys. 4.

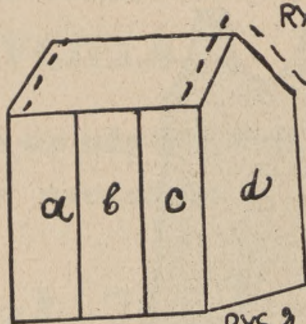
Mamy więc ładne i niekosztowne zabawki, które dzieci z łatwością i zadowoleniem, własną pracą wykonać mogą.

M. Brzóskówna.

RYS. 3.

RYS. 5.

RYS. 1

RYS. 2.

RYS. 4.

C z e p e c z e k

Czepeczek dla 3-y miesięcznego dziecka zrobiony w jednym kawałku.

Materjał: 30 gr. wełny zefirowej i szydełko 4-o mm. średnicy.

Sposób robienia:

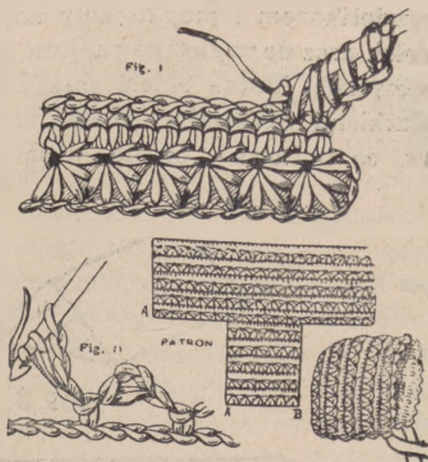
Zaczynamy od części środkowej. Wełnę bierzemy podwójnie i robimy 20 oczek łańcuszka, następnie 5 rzędów gwiazdek, przeplecionych 5-cioma rzędami półsłupków (fig. 1).

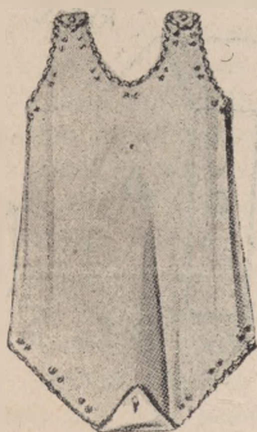
Ścieg gwiazdkowy otrzymujemy przez nabranie 5-ciu pętelek na łańcuszku (co tworzy 6 pętelek z tą co jest na szydełku). Przeciągnąć przez wszystko zamknąć półsłupkiem.

Gwiazdki następne wkładać: 1 raz w środek gwiazdki poprzedniej, 2-gi w bok, 3-ci w dół gwiazdki, a 2-a następne w oczku łańcuszka, przeciągnąć i zamknąć półsłupkiem. Przy zawracaniu 1-o oczko w powietrzu. Następnie rząd półsłupków. Po zrobieniu 5-ciu rzędów w ten sposób dodajemy 20 oczek z każdej strony. Zrobić 6 rzędów gwiazdek i 6 rzędów półsłupków na zmianę. Złączyć A z A i B z B jak na rysunku. Cały czepeczek obrobić pikotkami (fig. 2).

Do czepeczka przyszywamy wstążeczki do zawiązania i czepeczek gotów. Możemy go zdobić z boków kokardkami. Radziłabym na zimę czepeczek podszyć batystem. Czepeczek będzie ozdobniejszy, gdy rzędy półsłupków damy z grubego jedwabiu.

J. G.

Nasza forma

Kombinezka dla dziewczynki na 5 lat. Kombinezka może być z madepolanu, nansuku lub opalu, wykończona haftem angielskim.

DO CZYTELNICZEK

Czyniąc zadość licznie nadsyłanym, w ostatnich czasach, prośbom czytelniczek w bieżącym dodatku „Rad Praktycznych" dajemy szereg sukienek dla starszych panienek. Wśród podanych znajdują się modeliki sukienek, które w zupełności można zrobić i na dziewczynki od lat 5-ciu jak np. Nr. 1, 4 i 7.

Redakcja.